

והוא נזק ממזרים חסיע הנולד גויים והמטעה, דע"י העבודה בזמן הגזות, באופן דגמן ובאופן דחטע, באים אז"כ לזגולש גויים והמטעה, כגאזירה האמיתית והשלימה ע"י משיה זדקנו.

10

והנה העבודה דומה הגזות, היא בל' האופנים הנ"ל, על פני הארץ, וזאת מרצות, היינו זימוד החורה, עליו מלשון עליו וסמול 457, וזאת מרצות, היינו קיום המצוות. מאלי חורה ומאלי עובדי סבדון 467, ישכר וכוונתו. ומצוות הן למעלה מחורה, כפי שיתגלה לע"פ דמטעה 477, והוא מה שמטיים ועל דור דור גו', דורך דורך בספר התלמוד, ב' דורות ואופנים. אמנם למעלה מזה היא העבודה שבמזמור ק"א שבתהלים, חסד ומשפט אשירה עד ה' אומרה. וכמשנת 237 דהחידוש שבמזמור זה הוא שהיה אשירה גם על המשפטים ודינים 485, וכמ"ש 49 ש"ס, אורד ה' כי אמת בל' כי אין חגזה המעלה שבאנפה בל' המעלה שבחזונה שנושאת כוכיהת 56, והוא גם מה שנאמר אשירה ואומרה, שירה בשפה והמר בכלל, כלומר, שהתגלה מעלה הנפי והכסיל ורכסל, דגם הכלי יומר. והו קשור עם החידוש דמספר ק"א זנבי מספר ק', כמשנת 237 בארזכה.

11

ויהי רצון שמשפחה כלל וזוה בקרוב ממש זמשה פינוס, פינוס זה אשירה מנשר הנאזקה 5, דהנה כסיום מסכה עזיות (אשר בל' שירא, עליו זמאן מרצות, עם העצים) מסכה על אקנות, כמ"ש 52 אתם ע"י נאום ה', אין אשירה בא לא לזקק ולא זקרב ק"י אלא כו' שנאמרים והשיב לב אבות על בניו ולב בניו על אבותם, ואחזר אשירה מנשר הנאזקה יוכא מלכא משיחא, ויקרוב ממש כווא ונאלנו ויירכנו. קוממיות לארצנו, כמתרה בימינו ממש.

x

465 (ראה לקו"ת שבבים מד, ד, 46) ראה אנה"ק ס"ה (קס, א). בארז"ה פ' ורשב לזרזא"ג (כו, א-ב) ולתנ"א (ע' קלד). ראה אנה"ת ר"פ ורשב ועוד. 468 (ראה מרש"י (והוד) עה"פ, וראה יתל אור עה"פ. 469) ישע"י יב, א. 560 (ראה לקו"ת חט"ו ע' 415, 51) נמנו בליל"ש ח"ה ע' 170 תערות 58-59. 552) ישע"י מד, י, וראה חז"ג טו, א, בארז"ה לזח"ג שם (בהתפחה). 553) מלאכי ג, כב.

התחתית ובלתי מוגה

זכרתי זהו דמי (כמרו"ף במסכת עירובין 30), דקבעו אינו מסר ברוכו"י, ובלשון בעל הגאונים 32 "וואס עם אין נוגע צו אונזער דה, חורה ומצוות ומנהי ישראל, האבן מיר אידן אויף זיך ניט קיין דעה זאגען". וכמו שכתב מהר"ף מפראנא 33 דבגאזירה מצרים קב"ץ כלי ישראל מעלה עצמיה דבני חורין, ואין המקרה דגזות שלא"ה מבטל זה כפי, ובלשון הח"כ"ה 34 שטר קודם, דמכיון שבשעת יציאת מצרים נהיו בני ישראל עבדי ה', כמ"ש 35 בהוצאת את העם ממצרים תעבדו את האלקים על הנה הנה, הרי שטר זה קודם כלפי השטרה, ואין שום אסטריות למציאות של גלות, והגם שלשון בעל הגאונים 32 הוא "אנושעל נשמות האדם מען אין גלות ניט פארטרבד", מ"מ ע"י צימוד החורה פועלים כל גם בגוף, דהוא גם מה ששינוי בפרקי אבות (בהפסק דשבת ק"ח) אין כל בן חורין אלא מי שעסק בהלמוד חורה, ואיחא בירושלמי 37 עה"פ 38 ק"א-9 גומר עלי, שהחורה פועלת גם בגוף המשמל, וכמ"ש 39 רמאות חתי, לשריף, דהחורה נותנה רמאות דגורק 40.

41

והנה אר"ף במסכת חולין 41 גמר אפי ישראל, אר"ש כן לרש אומה זו כנפון נמשלה כו', ומשיל ומבאר איד שכל הסוגים שבעין חנפין שונם בישראל, מן הפירות עד העצים, אבל אפיצא עליה לא ממקימין אונקלא, דהעצים שומרים על הפירות, דכ"ז מורה שכל בני ישראל הם באופן של אחזרות ואהבה ישראל, והו ממשיך הבלרה מלמעלה, כמאמר ברכנו אבינו (כאשר) קולנו כאחד 42, והו נותן כו' צהעבודה בזמן הגלות באופן של בני חורין, וות מ"ש 43 ית ה' אלקינו עמנו כאשר ה', עם אבותינו אר יעובנו ולא ישנונו, ומפידוש בעל הגאונים 32, הש"ת זע" ויין מים אנו, אור וועס זיך מיט אנו (ע"ד המבואר במ"א"ה 44 בפירוש ואהבה, דו זעלסט ליד האבן, לשון ציווי, וגם דו וועסט ליד האבן, לשון הכמהה, דע"ז הוא כאן, דהלשון "יהי" הוא גם לשון בקשה וגם לשון הכמהה, כאשר ה' עם אבותינו, הגם מיר ויינען דאך ניט גייר צו אבותינו, ומ"מ ית ה' אלקינו עמנו גו' אר יעובנו ולא ישנונו.

30) זה ב, 31) ראה כתובות טו, א, 32) בשיחתו מיום א' ג' החמ חרפ"ו (סו"פ קונטרסים שם קעה, ב), 33) בספרו גבורות ה' פס"א, 34) חזבא במש"ש ע"ד פ' בהר כה, מב, וי"ה גם בפוש"י עה"פ שם, זה, 35) שמות ג, יב, 36) פ"ו מ"ב, 37) כמכות פ"א סוף ה"ב, נרדים פ"ו סוף ה"ח, 38) תהלים נו, ג, 39) משלי ג, ח, 40) ראה אבות שם מ"ו, עירובין נו, א, 41) שם, 42) ראה תהי"ת פל"ב, 43) מ"א ת, ה, 44) ראה מו"א ס"ס תשא, וכל"מ.

התחתית ובלתי מוגה